

کادمیوم، عامل افزایش فشارخون

دکتر علی‌اکبر خدادوست - دکتر حسن عسگری شیرازی - دکتر رضا معزی

فلرات مخصوصاً" رنگ‌کاری اتومبیل بکار می‌روند. کادمیوم را برای ساختن باطری بکار می‌برند. چون این عنصر نوترنهاي حرارتی را بخوبی جذب می‌کند و برای کنترل فعل و انفعالات هسته‌ای در راکتورها بکار می‌رود.

کادمیوم طبیعی مخلوطی از هشت ایزوتوپ است (۱۰۶^{Cd} (۱/۲۲%) - ۱۰۸^{Cd} (۰/۹۸۸%) - ۱۱۰^{Cd} (۱۲/۳۹%) - ۱۱۱^{Cd} (۲۴/۰۷%) - ۱۱۲^{Cd} (۱۲/۷۵%) - ۱۱۳^{Cd} (۲۸/۸۶%) و ۱۱۴^{Cd} (۷/۵۸%) - ۱۱۵^{Cd} (۱۲/۲۶%) مسمومیت در اثر استنشاق بخار یا ذرات کوچک جامد کادمیوم حاصل می‌شود. همچنین مسمومیت ممکن است در اثر یک‌غذا یا مشروب اسیددار که در ظرفی که بوسیله ورقه‌نارکی از کادمیوم پوشیده شده است ریخته‌اند ایجاد شود (مثلاً نوشیدن آبلیمو در ظرفی که از کادمیوم پوشیده شده است).

علائم مسمومیت عبارتند از تهوع، استفراغ، اسهال و کوفتگی که معمولاً ۱۵ دقیقه پس از خوردن کادمیوم ایجاد می‌شود و پس از ۲۴ ساعت تخفیف می‌یابد. استنشاق بخار کادمیوم در صنعت باعث ایجاد التهاب بسیار شدید و حاد ریه‌ها می‌گردد که ممکن است به مرگ منجر شود. مسمومیت مزمن

مقدمه - کادمیوم فلزی است با علامت اختصاری Cd از خانواده فلزات شبیه روی که در گروه IIb جدول عناصر شیمیایی مندلیف قرار دارد. رنگ آن سفید نقره‌ای و قابلیت جلا‌دارد و تقریباً به نرمی قلع است و هنگامی خم کردن آن صدائی شبیه صدای قلع منتشر می‌سازد. کادمیوم در درجه حرارت‌های نسبتاً پائین ذوب و بخار می‌شود بخار کادمیوم زرد‌سیاه و از اتمهای مجرأ تشکیل شده است. در هوای مربوط از یک‌طبقه اکسید پوشیده می‌شود اگر آنرا با حرارت سرخ کنیم می‌سوزد و آسانی در اسید معدنی حل می‌شود. کادمیوم عنصر نادری است (در حدود ۰/۲ گرم برای هریک تن از قشر زمین) و در سنگهای معدنی روی وجود دارد. در استخراج روی بصورت یک محصول فرعی بدست می‌آید.

کادمیوم را بطريقه الکتریکی بصورت ورقه نازکی برای پوشش فولاد و مس و برنج و سایر آلیاژها بکار می‌برند تا آنها را از فساد و خوردگی محافظت کند. این ورقه نازک مخصوصاً در برای مواد قلیائی مقاوم است. مقداری از کادمیوم را برای ساختن رنگها بکار می‌برند. سولفید و سولفور سلنید کادمیوم به ترتیب دارای رنگهای زرد و قرمز هستند که برای رنگ‌کاری

تجزیه نموده و مقادیر کادمیوم موجود در آنها را با میزان کادمیوم موجود در کلیه و کبد افرادی که هنگام مرگ دارای فشارخونی طبیعی بوده‌اند مقایسه نموده‌اند و نتیجه‌گرفته‌اند که میزان کادمیوم در کبد و کلیه افراد مبتلا به فشارخون به به مراتب بیش از میزان عنصر مزبور در کبد و کلیه افراد نرمال بوده است (۶) در مورد حیوانات نتایج مشابهی حاصل شده است (۱۲، ۱۱، ۱۰، ۳) همچنین آزمایش‌های بر روی خون افراد مبتلا به فشار خون در گروه سنی $4/1 \pm 2/4$ سال $29/2$ میزان گرفته است و نتیجه حاصله حاکی از آن است که میزان کادمیوم در خون $7/1$ نفر از اشخاص مورد آزمایش (13 نفر زن و 4 نفر مرد) که فشار خون آنها $4/2 \pm 1/4$ میلیمترگیوم بوده است و قبلًا برای فشارخون درمان نشده‌اند میلیمترجیوه بوده است و $11/1 \pm 1/5$ ng/ml بوده است گروه کنترل برای این آزمایش 10 نفر (۷ نفر و ۳ نفر مرد) در گروه سنی $2/9 \pm 2/4$ سال $25/9$ بوده است و فشار خون آنها بطور متوسط $117/4 \pm 3/4$ میلیمتر جیوه بوده است و میزان کادمیوم خون این افراد بطوریکه قبلًا "ذکر شد بطور متوسط $5/0 \pm 0/5$ ng/ml بوده است.

از بابت مکانیسم و نقشی که کادمیوم در افزایش فشارخون بعده دارد عقاید مختلف است بعضی از دانشمندان معتقدند که چون کادمیوم یک یون دوظرفیتی است با درنظر گرفتن اینکه عدم ریاضی از کاتیون‌های دوظرفیتی نظری کلسیم منیزیم روی مس منگزکربالت و آهن عوامل کمک‌کننده آنزیمه‌های هستند. (Co - Factors)

که عوامل افزاینده فشار خون را غیرفعال می‌سازند (۲) (مثلاً یون‌های آهنی و مسی در منوآمین اکسید از وجود دارند و این آنزیم دارای چنین خاصیتی است) جانشین شدن کاتیون‌های طبیعی خون بوسیله یون کادمیوم ممکن است منجر به تولید آنزیمی با فعالیت کمتر و یا بدون فعالیت‌گردد (۱۳) و تولید چنین آنزیمی باعث فعال شدن عوامل افزایش فشارخون شده و در نتیجه فشار خون بالا می‌رود.

عقیده‌دیگر که احتمال آن کمتر است آنست که کادمیوم در یک آنزیم که عمل آن کمک به سنتز عوامل افزاینده فشارخون است جانشین یک کاتیون طبیعی شده و باعث فعال تر

استنشاق کادمیوم باعث از دست دادن حس بویایی و پیدایش سرفه‌ها و تنگی نفس و لاغر شدن و آسیب کبد و کلیه‌ها می‌شود. درمان این مسمومیت با تجویز خوراکی کلسیم ادفات (Calcium Eddate) انجام می‌شود.

میزان کادمیوم در خون انسان - در مورد افراد سالم بوسیله اتمیک ابسرپشن اسپکترو فوتومتر (Atomic Absorption Spectrophotometer)

میزان کادمیوم در حدود $5/0 \pm 0/5$ نانو گرم (گرم 10^{-9}) در هر سانتیمترمکعب اندازه‌گیری شده است برای اندازه‌گیری (۱) خون افراد رامیگیریم و آنرا در لوله‌های اکسالاته میریزیم به 5cc از خون اکسالاته 10cc از محلول $10/05$ اسیدتری کلرواستیک می‌افزاییم و پس از اینکه محلول را یک ساعت بحال خود گذاشتم پروتئین‌های رسوب کرده را با عمل سانتریفیوز جدا می‌کنیم رسوب حاصله را مجدداً با 10cc محلول 5% اسیدتری کلرواستیک شسته و مجدداً سانتریفیوز مینماییم دو مایع موجود بر روی رسوبها را بهم آمیخته و با افزایش محلول $2/5$ نرمال NaOH ، $\text{PH} = 7/5$ بین $7/5$ - 6 میزان می‌کنیم. بعدها 1cc از محلولهای دی اتیل دی تیوکربامات سدیم (NDDC) و متعاقب آن $4/2$ از محلول متیل ایزو بوتیل ستون (M.I.B.K.) با آن افزوده و مخلوط را برای مدت دو دقیقه تکان میدهند. محلول بدو مایع تبدیل می‌گردد که آنها را بوسیله قیفهای جداکننده مجرای مینماییم طبقه مائی حاصله را دور ریخته و طبقه‌ای که شامل متیل ایزو بوتیل ستون است سانتریفیوز می‌کنیم محلول باقیمانده را در شله دستگاه اتیک ابسرپشن اسپکتر و فوتومتر می‌افشانیم. با بکار بردن لامپ کادمیوم و دانسیتometری در طول موج $229\text{m}\mu$ (نانومتر) برابر است با 15 ± 9 متر) مقدار جذب در اثر کادمیوم را بدست می‌آوریم محلول استاندارد را نیز بهمین نحو عمل نموده و غلظت کادمیوم را محاسبه مینماییم.

نقش کادمیوم در افزایش فشار خون - از چند سال قبل باین طرف ثابت شده است که تجویز یون کادمیوم به حیوانات آزمایشگاهی باعث افزایش فشار خون آنها می‌شود (۱۴، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۶، ۳) در تعقیب این دو موضوع کبد و کلیه‌های افرادی را که هنگام مرگ مبتلا به فشارخون بوده‌اند

باشد. در هر دو صورت یک مقدار غیر عادی کادمیوم در مسیر متابولیکی عوامل افزایش فشارخون وجود خواهد داشت ولی به منظور بهم زدن موزانه هموستاتیک (Homoeostatic) و پدیدارشدن فشارخون بالینی لازم است مقدار کافی کادمیوم در مسیر متابولیکی فوق الذکر وارد گردد و برای انجام این امر چند سال وقت لازم است. اثرات درمان با مواد شیمیائی برای پائین آوردن میزان کادمیوم در خون مبتلایان به فشارخون در دست مطالعه است.

شدن آنزیم مزبور میگردد و در نتیجه به سنتز عوامل افزاینده فشارخون کمک مینماید (۱۳). استعداد زننده برای بالا بودن فشارخون ممکن است در نتیجه اتصال غیر عادی کادمیوم به یک آنزیم در بیمارانی باشد که دارای یک ایزوژیم (Isozyme) غیر عادی هستند. ایزوژیم مزبور برای اتصال با یون کادمیوم تمايل بيشتری نسبت به اتصال به کاتیونهاي طبیعی دارد و در مسیر متابولیکی عامل افزایش فشارخون ممکن است یک پروتئین باشد یا اینکه امکان دارد در دستگاههای جذب و انتقال ترشح کادمیوم قرار گیرد و نقشی بعده داشته

REFERENCES

1. Berman, E. Atomic Absorption Newsletter, 1967, 6, 57.
2. Dixon, M., Webb. E.C. Enzymes; p. 448. London, 1958.
3. Fassett, D.W. In Metalic Contaminants and Human Health (edited by D.H.K. Lee); chapt. 4, p. 97. New York, 1972.
4. Fischer, G.M., Thind, G.S. Archs environ. Hlth, 1971, 23, 107.
5. Flick, D.F., Kraybill, H.F., Dimitroff, J.M. Environ, Res. 1971, 4, 71.
6. Lener, J., Bibr, B. Lancet, 1971, I, 970.
7. Perry, H.M., Jr., Erlanger, M. Am. J. Physiol. 1971, 220, 808.
8. Schroeder, H.A., Vinton, W.H. Am. J. Physiol. 1962, 202, 515.
9. Schroeder, H.A. J. Chron. Dis. 1965, 18, 647.
10. Schroeder, H.A., Kroll, S.S., Little, J.W., Livingston, P.O., Myers, M.A. G. Archs environ. Hlth, 1966, 13, 788.
11. Schroeder, H.A. Circulation 1967, 35, 570.
12. Schroeder, H.A. Buckman, J. Archs environ. Hlth, 1967, 14, 693.
13. Seven, M. Johnson, L.A. Metal Bindings in Medicine; p. 62. Philadelphia, 1960.
14. W.H O Chron. 1972, 26, 51.